

Palawan. August 5th 1988.

Kính gửi hội ái hữu của quân Nhân Việt Nam cộng hòa
Tôi rất hân hạnh vì được gặp khi biết đến hội ái hữu là
tâm bị cũng là cảm tạ biết ơn chân thành.

Cha tôi tên là: Lê Ngọc Sơn - sinh: ngày 1 tháng 2 năm 1908

Nghề nghiệp: Đại úy chiến thuật huấn luyện viên chiến thuật quân

Trưởng ban an

Đã học trường: Khoa DL Võ Bị Đà Lạt (Đại đội C (1964-1966))

R' KBC : 4492

W. là: Lâm Thị Minh Châu - sinh năm: 1948

Hai em hiện đang ở trại tị nạn: Lê Ngọc Lê Thủy - sinh năm: 1969

Lê Ngọc Tuấn - sinh năm: 1972

Cư em tại hiện đang ở trại: RTAC Puerto Linderas City.

Philippines.

Chúng tôi rất hân hạnh được sinh ra và nuôi dưỡng trong
một gia đình bố là cựu quân nhân Việt Nam cộng hòa. Chúng tôi
muốn gửi lời hỏi thăm sức khỏe cả hội quý vị và các cháu quý
vị sống an khang vui vẻ.

Kính thưa quý vị, hai em em tôi đã vượt biển khổ và vượt qua

khó khăn nạn của biển khổ. Qua 9 ngày đêm kinh khủng trên biển

mang sóng mạnh, an ninh như cá nằm dưới đao. Tôi đã phải gặp

đồng tử hải quân và phải nhìn thấy... nhìn thấy. Nhưng chúng tôi

đã phải rời đi vì d' Việt Nam gia đình tôi. Công nhân đã gây ra

đau khổ. Việt Cộng không cho đi lễ chủ nhật bằng cách bắt làm việc

đem cả vào những ngày lễ. Bởi thế em em tôi thấy tương lai rất mờ

nhạt không có tương lai. Chúng tôi đã quyết định ra đi.

Kính thưa quý vị, tôi rất đau buồn và xót xa, cha tôi sau

bị Việt Cộng bắt vào trại cải tạo, chúng tôi đã tìm đến an toàn.

Cha tôi đã Trung Ương với là tướng Việt Nam cộng hòa quân đội qu

định không khai, chúng tôi phải ba tôi chết. Cha tôi chết qua

Sản khi tôi mới được 3 tuổi, mẹ tôi phải nuôi 5 đứa con nhỏ.

Nhưng tôi cảm thấy thiếu thiếu thiếu của bố. Trong cuộc đời của

cha tôi đã cống hiến cho Việt Nam cộng hòa.

Hôm giờ 2 chú em thì hiện đang bị nạn ở trại philippine. Chúng
tôi đã thoát khỏi rừng buôn của cộng sản. Và chúng tôi muốn
chuyển tới định bị quân thù 3. Khiến chúng tôi bị bắt rồi đưa họ
tới bị một kết giây tố, rồi còn đưa họ tới giây tố (giấy hôn thù). Giờ đây
tôi mong quý vị giúp chúng tôi không ngại quân như đi lo cho chú em
chúng tôi xin mong quý vị hãy liên lạc, lo bằng thư tục, giấy tờ đi
chú em tôi xin được ~~an~~ định ở sang Mỹ. Quý vị có thể gửi sang
trại của tôi. Quý vị hãy tưởng chú em như? chúng tôi ~~đi~~ ~~in~~ ~~giúp~~
mong bị giúp đỡ chân tình.

Lòng thành, bị biết ơn, cảm ơn chân tình xin đừng quý vị.
Một lần nữa tôi xin cảm ơn quý vị.

August 5th 1988

Còn lại quân nhân

Lưu

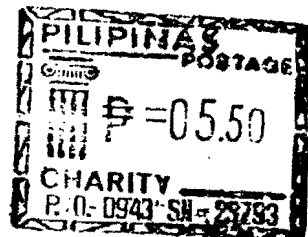
Lê Ngọc Tuấn

From: LÊ NGỌC TUẤN

Group: 01 CORON

P.F.A.C. PUERTO PRINCESA CITY.

PHILIPPINES

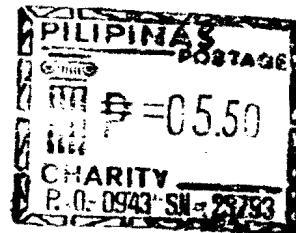
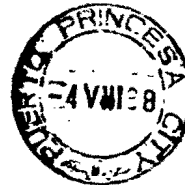
Chị T. M. P.
Chị

AUG 1 1 1988

VIA AIR MAIL

TO: PO Box 5435 ARLINGTON.
VA 22205-0635
USA.

From: LÊ NGOC TUÂN
Group: DI CORON
P.F.A.C. PUERTO PRINCESA CITY.

PHILIPPINES

Chit An f
Lien

AUG 1 1 1988

TO: PO Box 5435 ARLINGTON.
VA 22205-0635
USA.

VIA AIR MAIL

Palawan. August 5th 1988.

Kính gởi hội ái hữu của quân Nhân Việt Nam cộng hòa
Tôi rất hân hạnh vì được biết đến hội ái hữu để được biết
tâm sự cũng như cảm tạ biết ơn chân thành.

Cha tôi tên là: Lê Ngọc Sơn - sinh: ngày 1 tháng 2 năm 1900.

Nghề nghiệp: Đại úy ~~chính~~ huấn luyện viên chiến thuật quân
Trưởng ban an.

Đã học trường: Khoa 21 Võ Bị Đà Lạt - (Đại đội C (1964-1966)).

R' KBC : 4492

Vợ là: Lâm Thị Minh Châu - sinh năm: 1940.

Hai em hiện đang ở trại tị nạn: - Lê Ngọc Lệ Thủy - sinh năm: 1969.

Lê Ngọc Tuấn - sinh năm: 1972

Chị em tôi hiện đang ở trại: RTAC Puerto Linares City.

Philippines.

Chúng tôi rất hân hạnh được sinh ra và nuôi dưỡng trong
một gia đình bố là cựu quân nhân Việt Nam cộng hòa. Chúng tôi
muốn gửi lời hỏi thăm sức khỏe cả hội quý vị và các cháu quý
vị sống an lành vui vẻ.

Kính thưa quý vị, hai chị em tôi đã vượt biển khổ và vượt qua
khó khăn nạn của biển khổ. Qua 9 ngày đêm kinh hành trên biển
mang sóng mạnh, mưa dầm dề, cái lạnh dưới da. Tôi đã phải gập
đông tố hải hùng và phải nhìn trời, nhìn đất. Nhưng chúng tôi
đã phải rời đi: vì ở Việt Nam gia đình tôi cũng xin đi gây nhiều
đau khổ. Việt Cộng không cho đi lẻ lữ nhất bằng cách bắt lại quân rã
dạn rồi vào những ngày lễ. Bên trên chị em tôi thấy tướng lại rất anh
mật không có tướng lại. Chúng tôi đã quyết định rời đi.

- Kính thưa quý vị, tôi rất đau buồn và xót xa, cha tôi sau 1975
bị Việt Cộng bắt vào trại cải tạo, chúng tôi tra tấn dã man.

Cha tôi đi Trung Hoa với lá thư Việt Nam, Cộng hòa nên đã quyết
định không khai, chúng tôi đành bỏ tôi chết. Cha tôi chết lúc
sớm khi tôi mới được 3 tuổi, mẹ tôi phải nuôi 5 đứa con thơ.

Mình tôi cảm thấy thiếu tình thương của bố. Trên cuộc đời của
cha tôi đã cống hiến cho Việt Nam cộng hòa.

Hiện giờ 2 chú em tôi hiện đang bị nạn ở trại philippine. Chúng
tôi đã thoát khỏi rừng buôn của cộng sản. Và chúng tôi muốn
được tái định cư ở nước thứ 3. Kính thưa quý vị sau cái chết của ba
tôi bị mất hết giấy tờ, chú còn 1 tờ giấy tờ (giấy hôn thú). Giờ đây
tôi mong quý vị ghé lòng không ngại phiền nhỡ dè lo cho chú em
chúng tôi. Xin mong quý vị hãy liên lạc, lo lắng thủ tục, giấy tờ để
chú em tôi sớm được ~~an~~ định cư sang Mỹ. Quý vị có thể gửi sang,
trái của tôi. Quý vị hãy thương chú em nhỡ chúng tôi ~~đi~~ và ~~giúp~~
mong bị giúp đỡ chân tình.

Lòng thành, biết ơn, cảm ơn chân tình xin đáng quý vị.
Một lần nữa tôi xin đặt ơn quý vị.

August 5th 1988
Con cháu quân nhân.
Lương
Khang Tuấn.